

MOŽE LI VRTIĆ BITI DJEČJA KUĆA?

Kakav treba biti dječji vrtić? Na koji način treba zadovoljavati potrebe djece i roditelja, potrebe odgajatelja? Kakvo se ozračje u vrtiću treba osjećati? Što se još može unaprijediti u odnosu na poštivanje i promicanje prava djeteta u vrtiću? Koja je uloga vrtića, je li ona ista kao i prije dvedeset, deset, ili pet godina? Što se promijenilo? Mijenjamo li se i mi?

Ovo su pitanja koja valja kritički promišljati, kao uostalom i cjelokupnu praksu odgojno-obrazovnog rada, kako bi uvijek bili na tragu pronalaska boljih, vrednijih, ispravnijih, suvremenijih i prirodnijih rješenja u organiziranju i provođenju djelatnosti ranog odgoja i obrazovanja.

U nastojanju da vrtić postane upravo takvo mjesto, mjesto stalnog promišljanja, provjeravanja, istraživanja i unapređivanja rada, nastao je projekt nazvan "vrtić – dječja kuća"!

Projekt provode brojni vrtići diljem Hrvatske, stvarajući mrežu ustanova, nositelja suštinskih promjena u cilju stvaranja vrtića po mjeri djeteta. Od rujna 2001. godine u projektu su dva vrtića (podcentra) Dječjeg vrtića Rijeka – Galeb (CPO Kvarner) i Drenova (CPO Maestral). Na putu promjena, razvoja i učenja odgajateljicama i stručnom timu pomaže dr. Arjana Miljak, profesorica na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, kao i mr. Lidija Vujičić, viša školska nadzornica Zavoda za unapređivanje školstva.

Što je bilo ishodište promjena? Krenulo se od suvremenih znanstvenih spoznaja o dječjem razvoju, koje govore da je dijete već od prvih dana života svjesno, razborito i aktivno biće, sposobno za komunikaciju sa svojom okolinom. Pored toga, svako je dijete jedinstvena osobnost dostojna poštovanja i uvažavanja, bogato potencijalima, snažno i odgovorno biće u učenju i življenju.

Temeljem navedenih značajki nastale su mnoge promjene, prije svega u strukturiranju prostora, koji je sve više uređen na način da se u njemu ugodnije osjećaju i djeca, i odgajatelji. Čitav je vrtić stavljen "u funkciju", te djeca pored soba dnevnog boravka za igru koriste i hodnike, holove, garderobne prostore..., slobodno se kreću i imaju pravo odabrati čime će se baviti, koga će izabrati za partnera u igri, u kojem će prostoru boraviti. Raspored i uređenje prostora u vrtiću i odgojnoj grupi iznimno su važni, jer nose određenu poruku koju je dijete sposobno ne samo razumjeti, nego se sugladno tome i ponašati, stoga u njemu postoji obilje raznovrsnih poticaja za igru djece, mnoštvo materija za manipuliranje, istraživanje, isprobavanje, ali i provođenje "ozbiljnih" aktivnosti kao što su eksperimentiranje, čitanje, pisanje i sl.

Dijete, naime, uči u aktivnoj interakciji s fizičkim i socijalnim okruženjem, raspravljaajući s drugom djecom i odraslima. Ono uči – čineći, pri čemu učenje nije prijenos znanja, nego aktivna sukonstrukcija. Odgajatelj je na tom putu pomagač i senzibilni voditelj.

Kako dijete uči čineći, tako i mi učimo čineći, mijenjajući sebe i način svog razmišljanja i rada, u težnji da naš vrtić postane – DJEČJA KUĆA, jer je to naš doprinos ostvarenju demokratskih promjena i razvoju istinske kvalitete programa ranog razvoja djece.

Davora Guštin, pedagog